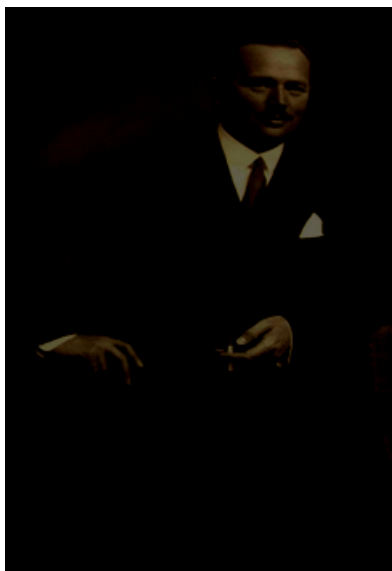

ÖSTÖR JÓZSEF

1875. július 14-én született Gyülevizen Östör József jogász, országgyűlési képviselő. Apja Östör Lajos jómódú gazdálkodó volt, anyja, Wohlmuth Karolina Locsmándról származott.

Középiskolai tanulmányait a soproni bencés gimnáziumban végezte, érettségi után a budapesti tudományegyetem jogi karára iratkozott be, ahol ismeretséget kötött a későbbi Sopron megyei vezető politikai személyiségekkel (pl. Simon Elemérrel, későbbi megyei főispánnal). Két évig gyakornokoskodott a Kereskedelmi és Váltótörvényszéknél, majd 1899-ben került Sopronba, egy év múlva ügyvédi irodát nyitott a Szent György utcában, újabb egy év múlva megházasodott (felesége Baán Margit, Baán Endre akkori alispán lánya). 1904-ben beválasztották a megyei törvényhatósági bizottságba, ezzel bekerült a vármegye politikai és társadalmi életébe. 1905-ben a Szabadelvű Párt soproni titkára lett. 1922-ben pártonkívüli indulóként mandátumot szerzett a nemzetgyűlési választásokon a Sopron környéki kerületben. 1926-ban és 1931-ben is megnyerte a választásokat, utóbb már, mint az Egységes Párt elnökségi tagja. A parlamentben a kultusztárca költségvetési előadója lett. Ebben a tisztségében sürgette a gabonajegy törvény kiigazítását, a tanítók bérének rendezését, sokat tett Sopronért is. Az ő felszólalása nyomán alapította az MTA a Nyelvmívelő Bizottságot, melynek tagja lett. Az ügyvédek érdekvédelmi kérdéseivel is foglalkozott. Alapvetően konzervatív-liberális szellemi beállítottságú volt, korán kialakult Széchenyi eszménye. Az 1930-as években az egyik legelmélyültebb Széchenyi-kutatóként tartották számon. Az 1935-ös választásokon ejtették az új Gömbös-féle kormánypárt képviselőjelöltjeinek sorából.

Ezt követően több időt szentelhetett zsirai uradalmának és sokat foglalkoztatott ügyvédként, elsősorban gazdasági ügyekben képviselte ügyfeleit. Elnöke lett a Frankenburg Irodalmi Körnek, megélénkült saját irodalmi munkássága is. A reformkorról és Széchenyiről írt munkái jelentősek. 1944-ben a bombázások idején házáat találat érte, de nem sérült meg. Ezt követően a lányához költözött a Löverekbe, ott élt 1949. április 10-én bekövetkezett haláláig.

Irodalom:

Östör József: Közpályám. Politikusi életút a két háború korából. Győr-Sopron: Győr-Moson-Sopron Megyei Múzeumok Igazgatósága, 2010.

Tóth Imre: A „politikai narkózis” rabságában. Östör József közéleti pályája (Két háború közötti kor- és jellemrajz egy politikai emlékirat tükrében) In: Soproni Szemle 61. évf. 1. sz. (2007). p. 81-86.